

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații 1**

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str.Gheorghe Lazăr, nr. 9B

Tel : +0256499334

Fax : +0256499332

e-mail : RelatiiR.Publice.TM@mfinante.ro

DECIZIA NR.2158/23.01.2018

privind soluționarea contestației formulată de **dl. x**,
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. x

Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de Administrația Județeană a Finanțelor Publice x - Serviciul Evidență pe Plătitori Persoane Fizice prin adresa nr.x, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. x, asupra contestației formulate de dl. x, CNP x, cu domiciliul fiscal în x, str. x, nr.x, sc.x, et.x, ap.x, jud.x, și cu domiciliul procedural ales în x, strx, nr.x, ap.x, jud.x, prin „*Cabinet de avocat x*”, potrivit împuternicirii avocațiale seria x, aflată în original la dosarul cauzei.

Obiectul contestației îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x, emisă de de Administrația Județeană a Finanțelor Publice x, prin care s-au stabilit obligații de plată accesorii aferente veniturilor din înstrăinarea bunurilor imobile în sumă de x lei.

Având în vedere faptul că organele fiscale nu se află în posesia confirmării de primire și în urma demersurilor întreprinse a rezultat că până la data x.2017, Poșta Română nu a returnat confirmarea de primire și nici plicul, respectiv nu se poate pronunța dacă dosarul contestației în cauză este în termenul legal de depunere, în conformitate cu prevederile pct.3.6 din Ordinul nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“3.6. În condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat cunoștință de actul administrativ-fiscal atacat, inclusiv în situația în care comunicarea prin publicitate a fost viciată prin nerespectarea procedurii în materie, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal.”,

contestația se consideră depusă în termenul legal, prevăzut de art.207 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.268, art.269 și art.272 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată dl. x se îndreaptă împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x prin care s-au calculat accesorii aferente veniturilor din înstrăinarea bunurilor imobile, ridicată sub semnătură de primire de la oficiul poștal la x, solicitând anularea acesteia.

Contestatorul susține că Decizia de impunere nr. x, în baza căruia s-au stabilit accesoriile nu i-a fost comunicată, conform prevederilor Codului de procedură fiscală, iar suma stabilită prin această decizie cu titlu de impozit pe venituri provenite din înstrăinarea bunurilor a fost pusă în executare în mod nelegal de către organul fiscal, nelegalitate născută atât din vicierea procedurii de comunicare, precum și de fondul sumei executate.

Dl. x arată că la data de x a ridicat personal somația nr.x și titlu executoriu nr.xmise de AJFP x la data de x în Dosarul de executare nr.x, împotriva căror a formulat contestație înregistrată pe rolul Judecătoriei x, secția a II –a civilă, sub numărul de dosar x.

Prin Sentința Civilă nr.x Judecătoria xa admis contestația la executare, dispunând anularea actelor de executare comunicate, precum și a întregii executări silite pornite în baza actelor de executare.

În motivarea contestației la executare, contestatorul arată că a învederat Judecătoriei Timișoara nelegalitatea executării silite, întrucât:

1. Creanța în baza căreia s-au emis succesiv decizia de impunere pentru veniturile realizate din înstrăinarea bunurilor imobile (necomunicată), actele de executare silită anulate de instanță, precum și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii contestată, nu există.

Contestatorul susține că obligațiile fiscale imputate atât lui cât și soției sale nu există și au fost stabilite eronat, întrucât la data pornirii executării, așa cum a arătat și probat și pe calea acțiunii introductive de instanță în dosarul x, figurează ca proprietari ai imobilului înscris în Cartea Funciară nr.x, situat administrativ în x str. x, nr.x, bl. x, sc.x, et.x, ap.x. Astfel, este evident că în cartea funciară nu a fost operată nici o înstrăinare a bunului imobil și nicio înscriere în acest sens, motiv pentru care veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2014, transfer care nu a operat așa cum a stabilit și Judecătoria x prin Sentința Civilă nr.x, este neîntemeiată și nelegală.

În susținere, contestatorul anexează Cartea Funciară nr.x, nr.top.x, pentru imobilul situat administrativ în x, str. x, nr.x, bl.x, sc.x, et.x, ap.x, din care reiese că sunt proprietari ai imobilului sus menționați.

2. Contestatorul arată că procedura prealabilă pornirii executării silite a fost viciată prin necomunicarea deciziilor de impunere, motiv pentru care nu a fost în măsură să efectueze demersuri specifice, pe cale administrativă, în vederea anulării/revocării creanței.

De asemenea, procedura executării silite, așa cum a stabilit și instanța de fond, a fost nelegală, prin recurgerea organului fiscal, intimanta AJFP x, în mod nemijlocit la această procedură, cu respectarea prevederilor art.46⁶ și art.45⁷ din Codul de procedură fiscală în vigoare la acel moment (OG nr.92/2003), precum și cele ale art.136 din același act normativ.

Totodată, precizează că nu a fost pus în situația nici de a achita obligațiile fiscale benevol, nici a le contesta pe cale administrativă, fiindu-i comunicate prin serviciul poștal cu confirmare de primire doar actele de executare contestate.

Având în vedere dispozițiile Sentinței Civile nr.x pronunțată de către Judecătoria x, secția a II-a civilă în Dosarul nr.x, al cărei dispozitiv poate fi analizat din fișa dosarului extrasă de pe portalul informatic al instanțelor de judecată, precum și aspectele motivate și probate, rezultă că obligațiile fiscale accesorii din decizia contestată au fost calculate prin raportare la un act administrativ fiscal anualat și la un debit inexistent.

Pentru motivele arătate, contestatorul solicită exonerarea de la achitarea obligațiilor de plată accesorii, individualizate în cuprinsul Anexei la decizia nr.x și pe cale de consecință anularea actului administrativ contestat.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr.x emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice x, organele fiscale au calculat, pentru perioada 31.03.2015-31.12.2015, accesorii aferente veniturilor din înstrăinarea bunurilor imobile în suma totală de x lei.

Accesoriile au fost calculate în conformitate cu prevederile art.98 lit.c) și art.173 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare în perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul soluționare contestații 1 este dacă se poate pronunța cu privire la accesoriile aferente veniturilor din înstrăinarea bunurilor imobile calculate de organele fiscale, în condițiile în care acestea nu fac dovada comunicării deciziei prin care s-a individualizat debitul asupra căruia s-au calculat accesoriile contestate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x, organele fiscale din cadrul AJFP x au calculat, pentru perioada 31.03.2015-31.12.2015, accesorii aferente veniturilor din înstrăinarea bunurilor imobile în sumă totală de x

lei. Debitul asupra căruia au fost calculate accesoriile contestate au fost individualizate prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2014 nr.x.

Prin contestația formulată, dl. x afirmă că actul administrativ prin care s-a stabilit debitul principal care a generat accesoriile contestate nu i-a fost comunicat conform prevederilor Codului de procedură fiscală.

În drept, potrivit art.21, art.44, art.45, art.85, art.86, art.119, art.120, art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada 21.11.2014-31.12.2015, care prevăd:

“Art. 21- (1) Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevăzute la alin. (1) rezultă atât conținutul, cât și cuantumul creanțelor fiscale, reprezentând drepturi determinate constând în:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creanțe fiscale principale;

b) dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, în condițiile legii, denumite creanțe fiscale accesorii.”

“Art. 44-(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit art 18 alin.(4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art.19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul a optat pentru această modalitate de emiteră și de comunicare.

(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(5) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii a autorității publice locale,

publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean sau a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului. ,,

“Art. 45- (1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art.44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic. ,,

“Art. 85- (1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. ,,

“Art. 86 - (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.

[...]

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată. ,,

Referitor la accesoriile datorate pentru neachitarea la termenul de plată a plăților anticipate din impozitul pe venit și a diferenței de impozit anual de regularizat stabilit în plus sunt aplicabile prevederile legale ale art.119 alin.(1) și art. 120 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 120- (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

„Art. 120^- (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. ,,

Față de prevederile legale sus menționate, majorările/penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, în situația în care suma datorată în contul acestui debit a fost stabilită prin decizie emisă de organul fiscal, opozabilă plătitorului din momentul comunicării sau la o dată ulterioară acesteia. Diferențele de impozit rămase de achitat stabilite prin decizie de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere. **Efectul opozabilității titlului de creanță prin care s-a stabilit obligația principală constă în aceea că autoritatea fiscală nu este în drept să calculeze accesorii și să pretindă plata acestora, câtă vreme contribuabilul nu este obligat la plata debitului principal care a generat accesoriile pretinse.**

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, rezultă că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x au fost calculate, pentru perioada 31.03.2015 – 31.12.2015, obligații de plată accesorii în sumă de x lei (majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei) aferente impozitului din venituri din înstrăinarea bunurilor imobile în sumă de x lei.

Baza de calcul a accesoriilor o constituie obligația de plată principală restantă în sumă de x lei, care a fost individualizată prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2014 nr.x emisă de AJFP x.

În ceea ce privește dovada comunicării deciziei de impunere anuală precizată mai sus, prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației organul fiscal nu face nicio precizare și nu anexează niciun document în acest sens.

Întrucât la dosarul cauzei nu au fost anexate dovezile privind respectarea procedurii legale de comunicare a deciziei de impunere emisă de organul fiscal, organul de soluționare a contestației a solicitat prin adresa nr. x, Administrației Județene a Finanțelor Publice x complinirea acestor lipsuri.

Până la data emiterii prezentei decizii, Administrația Județena a Finanțelor Publice x nu a dat curs solicitărilor întreprinse de Serviciul Soluționare Contestații 1.

Potrivit art.7 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. în analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.”

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie să depună toate diligențele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilei și în acest scop să-și exercite rolul activ, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care la consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, se vor aplica prevederile art.279 alin.(3) și alin.(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.”

“(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

Tinând cont de aspectele prezentate, organul de soluționare a contestației din cadrul D.G.F.R.P. Timișoara nu se poate pronunța cu privire la legalitatea calculării accesoriilor contestate, în condițiile în care organul fiscal nu face dovada comunicării Deciziei de impunere anuală pentru veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2014 nr.x prin care a fost individualizat debtul principal în sumă de x lei, care a stat la baza calculării accesoriilor stabilite prin decizia contestată, motiv pentru care în temeiul art.279 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, urmează a se desființa Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x, prin care AJFP x a stabilit accesorii în sumă de x lei.

În speță sunt aplicabile și dispozițiile pct.11.5 din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală: *„Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”*

Prin urmare, având în vedere de cele sus menționate AJFP x va proceda la verificarea existenței sau inexistenței dovezii de comunicare a Deciziei de impunere anuală pentru veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2014 nr.x și la stabilirea eventualelor accesorii în funcție de data comunicării deciziei.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în baza art.279 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct.11.4 din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x, prin care s-a stabilit în sarcina domnului x obligații de plată accesorii în suma de **x lei**, urmând ca Administrația Județeană a Finanțelor Publice xsă procedeze la reanalizarea situației fiscale a contribuabilului, ținând cont de prevederile legale, de motivațiile acestuia, precum și cele reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie se comunică la :

- Dl. x
- AJFP x

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL

x